

Sygn. akt V AGo 14/19

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSA Olga Gornowicz – Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...)Spółki Akcyjnej w W.

z udziałem dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

1. stwierdzić wykonalność wyroku Stałego Sądu Polubownego prowadzonego przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., wydanego w dniu 2 września 2019 r. w sprawie o sygnaturze akt 44/2019 przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. poprzez nadanie mu klauzuli wykonalności w całości;
2. zasądzić od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 557 zł (pięćset pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt V AGo 14/19

UZASADNIENIE

Wierzyciel wniósł o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Stałego Sądu Polubownego prowadzonego przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., wydanemu w dniu 2 września 2019 r. w sprawie o sygnaturze akt 44/2019. Do wniosku dołączył odpis wyroku sądu polubownego oraz ugodę z dnia 8 lutego 2019 r., zawierającą zapis na sąd polubowny.

Powyższym wyrokiem, wydanym przez Sąd Arbitrażowy w oparciu o zapis na sąd polubowny wynikający z § 11 ugody z dnia 8 lutego 2019 r., w punkcie 1 zasądzone od (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 144 470,17 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 1 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty. Nadto Sąd Arbitrażowy w pkt 2 zasądził od dłużnika na rzecz wierzyciela kwotę 12 525,17 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 5 400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Dłużnik, któremu doręczono odpis wniosku wierzyciela z dnia 16 września 2019 r., wniósł o oddalenie wniosku oraz zasądzenie na jego rzecz od wierzyciela kosztów postępowania, ewentualnie o zawieszenie postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Przepis art. 1214 § 2 k.p.c. stanowi, że wykonalność wyroku sądu polubownego, nadającego się do wykonania w drodze egzekucji, stwierdza sąd, nadając mu klauzulę wykonalności. Wyrok sądu polubownego, którego wykonalność została

stwierdzona, jest tytułem wykonawczym. Na podstawie art. 1214 § 3 k.p.c. odmowa stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może nastąpić jedynie w trzech wypadkach:

- 1) jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego,
- 2) jeżeli uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego),
- 3) jeżeli wyrok sądu polubownego pozbawia konsumenta ochrony przyznanej mu bezwzględnie wiążącymi przepisami prawa właściwego dla umowy, której stroną jest konsument, a gdy prawem właściwym dla tej umowy jest prawo wybrane przez strony – ochrony przyznanej konsumentowi bezwzględnie wiążącymi przepisami prawa, które byłoby właściwe w braku wyboru prawa.

Pierwszy z wymienionych przypadków stanowi o tzw. niezdatności arbitrażowej. Dotyczy ona takich kategorii spraw, które z mocy ustawy, ze względu na swój przedmiot nie mogą podlegać kognicji orzecznictwa polubownego. Zgodnie z art. 1157 k.p.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, strony mogą poddać pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory o prawa majątkowe, z wyjątkiem spraw o alimenty, a także spory o prawa niemajątkowe, jeżeli mogą one być przedmiotem ugody sądowej.

Drugi z przypadków wymaga, by sąd dokonał oceny zgodności wyroku z zasadami porządku prawnego, do których zaliczyć należy normy konstytucyjne oraz naczelne normy w poszczególnych dziedzinach prawa. Sąd państwowy ogranicza przy tym swą kontrolę do tego, co wynika z samej tylko treści aktu sądu arbitrażowego oraz treści wyroku lub ugody. Nie bada on innych kwestii, w szczególności zasadności rozstrzygnięcia i kwestii formalnych dotyczących przebiegu postępowania arbitrażowego. Postanowienie o uznaniu lub stwierdzeniu wykonalności zapada na posiedzeniu niejawnym i sąd nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego (por. T. Ereciński (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom VI. Międzynarodowe postępowanie cywilne. Sąd polubowny (arbitrażowy), WK, 2017).

W postępowaniu arbitrażowym, do którego odnosi się wniosek wierzyciela, roszczenie wierzyciela obejmowało wierzytelności z tytułu nieopłaconych składek ubezpieczeniowych, objęte ugodą z dnia 8 lutego 2019 r. Oznacza to, że nie została wyłączona kognicja sądu polubownego do rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Sąd Apelacyjny nie znalazł też podstaw do przyjęcia, że wykonanie wyroku sądu polubownego prowadziło do naruszenia jakiegokolwiek zasady klauzuli porządku publicznego. Odnosząc się do zarzutu dłużnika, iż arbiter, który wydał wyrok jest pracownikiem wierzyciela, należy wskazać, że zgodnie z art. 1174 § 1 i 2 k.p.c. osoba powołana na arbitra składa na piśmie każdej ze stron i pozostałym arbitrom oświadczenie o swojej bezstronności i niezależności. Osoba powołana na arbitra niezwłocznie ujawnia stronom wszystkie okoliczności, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do jej bezstronności lub niezależności. Arbiter może być wyłączony tylko wtedy, gdy zachodzą okoliczności, które budzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności lub niezależności, a także wtedy, gdy nie ma kwalifikacji określonych w umowie stron. Wyłączenia arbitra, którego strona sama powołała lub w powołaniu którego uczestniczyła, może ona żądać tylko z przyczyn, o których się dowiedziała po jego powołaniu.

Arbiter J. B. był pracownikiem wierzyciela w okresie do dnia 31 grudnia 2017 r., zaś ugodą, której sprawa dotyczy została zawarta w dniu 8 lutego 2019 r. Zarówno w dacie powyższej ugody, jak i w dacie wydania wyroku sądu polubownego, arbiter nie był pracownikiem wierzyciela, a wcześniej też nie miał kontaktu ze sprawą, której spór dotyczy. Co więcej, arbiter złożył oświadczenie o swej bezstronności i niezależności.

Ponadto sprawa toczyła się między osobami prawnymi, spółkami prawa handlowego, wobec czego nie sposób mówić o pozbawieniu konsumenta jakiegokolwiek ochrony prawnej.

Mając na uwadze wszelkie powyższe okoliczności, brak jest podstaw do odmowy stwierdzenia wykonalności wyroku Stałego Sądu Polubownego prowadzonego przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., wydanego w dniu 2 września 2019 r. w sprawie o sygnaturze akt 44/2019 w całości, tj. w zakresie jego pkt 1 i 2.

Na marginesie zaś zaznaczyć należy, że nie zasługiwał na uwzględnienie wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania, bowiem prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. XGRp 9/19/4 przyspieszone postanowienie układowe dłużnika zostało umorzone.

W konsekwencji, nadano temu wyrokowi klauzulę wykonalności na podstawie art. 1214 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Na koszty poniesione przez wierzyciela, do których zwrotu zobowiązany jest dłużnik, w łącznej kwocie 437 zł, składają się: opłata od wniosku – 300 zł, koszty zastępstwa procesowego – 240 zł (ustalone zgodnie z § 8 pkt 14 w związku z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.